

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΝΩΣΕΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ
(Π.ΟΜ.ΕΝ.Σ.)**

Member of

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΦΥΛΩΝ

Νόμιμα αναγνωρισμένη επαγγελματική Ομοσπονδία με την υπ' αριθμ.16/2017 διαταγή του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου, καταχωρημένη στα βιβλία Ομοσπονδιών του Πρωτοδικείου Αθηνών με αριθμό μητρώου 844 και αριθμό βιβλίου συνδικαλιστικών οργανώσεων 6390.

Ηλεκτρονική διεύθυνση: www.pomens.gr - Facebook ΠΟΜΕΝΣ

Email: info@pomens.gr

Τηλ.: **2106598117**

Τηλ. Γραμ.: **6983513068**

Αθήνα, 23 Οκτωβρίου 2020

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο Οργανισμός OSCE-ODIHR διοργάνωσε έναν διαδικτυακό forum για την πρόληψη και την αντιμετώπιση της παρενόχλησης, της βίας και της κακοποίησης εντός των Ενόπλων Δυνάμεων από τις 5 έως 16 Οκτωβρίου 2020.

Το forum ασχολήθηκε με ένα ευρύ φάσμα θεμάτων, όπως:

- Πολιτικές και κώδικες δεοντολογίας
- Εκπαίδευση και προληπτικά μέτρα
- Μηχανισμοί αναφοράς και παρακολούθησης καταγγελιών
- Ο ρόλος των ιατρικών ελέγχων
- Συμβουλευτική και αποζημίωση θυμάτων
- Προστασία καταγγελλόντων και μαρτύρων

Οι 54 συμμετέχοντες αντιπροσώπευσαν τις Ένοπλες Δυνάμεις των χωρών του OSCE, εκπροσώπους Υπουργείων Άμυνας, θεσμικά όργανα διαμεσολαβητών, στρατιωτικές συνδικαλιστικές Ομοσπονδίες, και διεθνείς οργανισμούς - συμπεριλαμβανομένων των εκπροσώπων του ΟΗΕ, του Συμβουλίου της Ευρώπης και του κέντρου διακυβέρνησης του τομέα ασφαλείας της Γενεύης.

Η Γραμματεία Ισότητας Φύλων σε συνεργασία με τη Γραμματεία Διεθνών Σχέσεων της ΠΟΜΕΝΣ συμμετείχαν στο forum κατόπιν πρόσκλησης του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Στρατιωτικών EUROMIL.

Ακολουθεί μεταφρασμένη περίληψη, των όσων έλαβαν χώρα στο εν λόγω forum :

Τα κυρίαρχα κοινωνικά στερεότυπα ως προς το κοινωνικό φύλο και το ρόλο των γυναικών, επηρεάζουν σημαντικά την εκδήλωση φαινομένων βίας και παρενόχλησης στις Ένοπλες Δυνάμεις. Η καταγραφή τους όμως στο σύγχρονο στρατιωτικό εργασιακό περιβάλλον είναι ακόμα κλειστό θέμα προς συζήτηση και αποτελεί ταμπού. Οι ένοχοι-δράστες πολύ συχνά δεν αντιμετωπίζουν κυρώσεις εξαιτίας της κουλτούρας της οποίας επικρατεί ότι τέτοιες συμπεριφορές θεωρούνται

μέρος της στρατιωτικής ζωής ενώ η συνήθης τακτική περιλαμβάνει αποσιώπηση των μαρτύρων, απομόνωση ή απομάκρυνσή του θύματος από το προβληματικό περιβάλλον εργασίας.

Ειδικότερα, η θέση του Συμβούλου Ισότητας Φύλων στο στρατό (GENAD) και γενικότερα τα άτομα που ασκούν διοίκηση, θα πρέπει να έχουν ως καθήκον και τη διαχείριση περιστατικών παρενόχλησης, κακοποίησης και βίας. Όμως η παράλληλη άσκηση των στρατιωτικών καθηκόντων τους (συνήθως νομικοί σύμβουλοι, διοικητές), δεν βοηθάει στο σωστό χειρισμό και στην ξεκάθαρη ανάδειξη των εν λόγω φαινομένων, καθώς υπάρχει η τάση να προστατευτεί η φήμη του στρατιωτικού οργανισμού.

Αποτέλεσμα όλου αυτού είναι πολλά περιστατικά να «θάβονται» κατά την διοικητική τους αντιμετώπιση και να μη βρίσκουν ποτέ το δρόμο προς τη λύση τους και τις επίσημες στατιστικές.

Στρατοί των χωρών που αναφέρουν συνήθως μηδενικά ή ελάχιστα περιστατικά, πάσχουν συνήθως από αποτελεσματικούς μηχανισμούς παραπόνων-καταγγελιών διαθέτοντας συστήματα αναφορών που χαρακτηρίζονται διαπερατά και ανίκανα τελικά να διατηρήσουν την επιθυμητή ανωνυμία των χρηστών τους. Κατά συνέπεια τα άτομα αυτά επιλέγουν την προσωπική διαχείριση των υποθέσεων ή τη μη αναφορά τους, φοβούμενα πιθανά αντίποινα. Για να ξεπεραστούν τα εμπόδια και να βγούμε σε ένα δρόμο αποτελεσματικότερης διαχείρισης των περιστατικών σεξουαλικής παρενόχλησης και βίας στις Ένοπλες Δυνάμεις, που από την φύση τους είναι εργασιακά περιβάλλοντα συντηρητικά, ιεραρχικά δομημένα και ανδροκρατούμενα, είναι επιτακτική η ανάγκη δέσμευσης της ανώτερης διοίκησης για αλλαγή και επιβολή εφαρμογής πολιτικής μηδενικής ανοχής στην έμφυλη βία.

Επιπλέον η εκπαίδευση του στρατιωτικού προσωπικού πάνω σε θέματα Ισότητας Φύλων(π.χ διοργάνωση ημερίδων για την ενσωμάτωση των γυναικών στο στρατό και τη συμμετοχή τους σε μάχιμες θέσεις), η διεξαγωγή εξειδικευμένων σεμιναρίων βασισμένων πάνω σε διαθέσιμα εγχειρίδια(ΚΕΘΙ) και εργαλειοθήκες που έχουν εκδοθεί από διεθνής και εθνικούς οργανισμούς Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αλλά και η ταυτόχρονη προβολή και ανάδειξη πραγματικών περιστατικών βίας και παρενόχλησης (π.χ μέσω συνεντεύξεων), μπορεί να αποτελέσουν επιλογές που θα συμβάλλουν στην μείωση του φαινομένου.

Σημαντική είναι η συμβολή της δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στο να διαμορφώσει πολίτες με ισορροπημένες προσωπικότητες, ανθεκτικές στο στρες, που σέβονται τη διαφορετικότητα και αναγνωρίζουν την ισότητα των φύλων. Μελλοντικά, από αυτό το κοινωνικό δυναμικό θα προέλθουν άτομα που θα στελεχώσουν τις τάξεις των Ενόπλων Δυνάμεων.

Σε σημαντικούς παραστάτες στον αγώνα για την μείωση των φαινομένων βίας, κακοποίησης και παρενόχλησης στο στρατό, προάγονται οι στρατιωτικές ενώσεις και συνδικαλιστικές οργανώσεις (στην Ελλάδα η Γραμματεία Ισότητας Φύλων της ΠΟΜΕΝΣ), τα οποία συγκριτικά με κυβερνητικές φορείς και ΜΚΟ, μπορούν να έχουν καλύτερη πρόσβαση σε ευαίσθητα στρατιωτικά δεδομένα γνωρίζοντας από μέσα το στρατιωτικό πρότυπο διοίκησης. Το πλεονέκτημα τους αυτό τελικά αντισταθμίζει το γεγονός ότι αποτελούν μέρος της στρατιωτικής ιεραρχίας και τους περιορισμούς που αυτό συνεπάγεται.

Στο τομέα της συμβουλευτικής και ψυχολογικής στήριξης, καθώς και της παροχής ιατρικών υπηρεσιών υπάρχουν διαθέσιμες υπηρεσίες του στρατού

(στρατιωτικό υγειονομικό προσωπικό, νοσοκομεία, ιατροδικαστική εξέταση, 24ωρη γραμμή ψυχολογικής στήριξης) μπορούν να συνδράμουν καλύτερα στα θύματα, μετά από μια πιο προσανατολισμένη στη βία και τη παρενόχληση επιστημονική εκπαίδευση του προσωπικού τους. Η καταγγελία περιστατικών παρενόχλησης, βίας μπορεί να γίνονται από τα συμβουλευτικά κέντρα, δηλαδή οι δομές εκτός στρατού θα μπορούσαν να συμβάλουν ευεργετικά και ίσως κατά περίπτωση αποτελεσματικότερα, αφού η ανωνυμία των θυμάτων εξασφαλίζεται καλύτερα.

Για την Γραμματεία Ισότητας Φύλων

Κιουρτσίδου Αικατερίνη

Σησιού Μαρία

Γραμματέας

Τομεαρχής